

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Iurisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De
Praeeminentiis & Praecedentiis

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XXIV. Acernen. residentiæ & Vicarii. An Episcopus, neglecta
residentia in Civitate & Ecclesia Cathedrali, illam habere possit, ac
Tribunal erigere pro toto tempore in aliqua parte diœcesis; et ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

intentionem vel reintroductionem petere valeat, adversus eum, cui ipsomet alienavit, quamvis ageretur de rebus merè temporalibus, multò magis in hac materia, in qua longè major juris resistentia concurrit, nèdum ob speciales prohibitiones, quæ in dicta extravag. & alibi per Pontifices factæ fuerunt super alienatione bonorum & iurium Ecclesiæ, sed etiam ob generalem dispositionem, vel rationem juris communis prohibentem ut supra, etiam in Principiis secessuram vel diminutionem propriæ dignitatis, undè metiendo voluntatem à potestate, dicendum est, hujusmodi concessiones remanere potius benevolas, & merè præcarias, ad ipsius concedentis nutum quandocumque revocabiles, multò magis successoris.

Hinc proinde cum post disputationem jam habitam super confimili prætensione, me confulisset clerus Oppidi Corati, instando pro assumptione judicij contra Archiepiscopum Tranen, nolentem confimilia prædefforum Archiepiscoporum privilegia observare, Consului, ut omnino ab hujusmodi assumpto abstineretur, sed cum precibus ac verbis urbanis curaretur hujusmodi observantiam de facto obtinere, incutiendo solum cum hujusmodi privilegiis, & retroacta observantia verbaliter aliquem litis timorem, semper tamen effugiendo experimentum, Ad instar habentis sclopum in manibus absque pila seu globulo, vel gladium inutilem in vagina, cum similibus, Unde propterea sèpius experientia dedit, quod ex imprudentia, vel partium, vel defensorum & consulentium, amissa penitus fuerunt cum judiciali experimento illa iura, quæ cum clipeorum famæ & existimationis, taliter qualiter juxta temporum & superiorum oportunitates conservabatur, ut patet ex Tolet. & tot aliis jurisdictionibus hoc iiii. & in Syponina Cathedralitatis sub ist. de praeminentiis dis. 2. cum similibus.

ACERNEN. RESIDENTIA ET VICARI

PRO
CAPITULO CATHEDRALIS
CUM
EPISCOPO ET CLERO
OPPIDI MONTIS
CORVINI.

Casus decisus per Sac. Congregationem Episcoporum & Regulatium, & per Rotam pro Capitulo.

An Episcopus, neglecta residentia in Civitate & Ecclesia Cathedrali, illam habere possit, ac Tribunal erigere pro toto tempore in aliqua parte diœcesis; Et quatenus id concedatur, An possit Capitulum Cathedralis prætendere, pro Civitate deputandum esse Vicarium Generalem independentem ab alio Vicario Generali assistente penes Episcopum.

Et de jurisdictione Capituli sede vacante, cum facultate deputandi Vicarium, An illa respectu loci, vel partis diœcesis, esse possit penes Capitulum Collegiatæ vel clerum ejusdem loci, privativè ad Capitulum Cathedralis.

S V M M A R I V M.

- 1 **F** Acti series.
- 2 **F** Decisio Sacr. Congregationis circa residentiam Episcopi.
- 3 De alio casu controversia circa jurisdictionem Capituli sede vacante.
- 4 Decisio Sacr. Congregationis in dicto alio punto.
- 5 Episcopus non tenetur habere Vicarium Generalem & si velut non nisi unicum, etiam si essent duas diaecses.
- 6 Neque in hoc attenditur observantia, quia est actu faciliatius.
- 7 Vicarius particularis pro Civitate vel certo loco, etiam si habeat titulum Generalis, in effectu est foraneus.
- 8 Episcopus pro majori parte anni debet residere in Civitate & apud Cathedram.
- 9 Intemperies aeris vel alia incommoditas, an excusat Episcopum à residentia in Cathedra.
- 10 De interpretatione Conc. Trid. circa residentiam in Cathedrali, dum uitur verbis hortativis.
- 11 Dispositio extravag. ambit, de reb. Eccles. non alien, procedit etiam in iuribus incorporalibus, & jurisdictionibus.
- 12 Sub alienatione prohibita, venit etiam translatio.
- 13 De materia Beneplaciti Apostolici presumpti ex lapsu temporis, quando intret nec ne.

D I S C . XXIV.

Ulm parva diœcesis Acernen. constituta sit ex ipsa exigua Civitate, quodam castro nuncupato Gauro, & ex parte, licet notabiliori, Oppidi Montis Corvini, quod juxta illius regionis usum, divisum est in plures pagos seu vicos, quorum aliqui sunt hujus diœcesis, alii verò Salernitanæ, observantia dedit quod ob hujus loci majorem commoditatem, ac etiam aeris amenitatem, ibi Episcopi residere pro majori tempore consueverunt, Ut autem Capitulum Cathedralis ipsaque Civitas in hoc acquiescerent, consueverunt Episcopi pro tempore, pro ipsa Civitate deputare Vicarium particularem, cum titulo & potestate Vicarii Generalis, & independentis ab alio Vicario Generali apud ipsos Episcopos residente; Cum autem modernus Episcopus dictam deputationem facere reculeret, evocando Canonicos Cathedralis ac reliquos de clero & populo Civitatis, etiam pro levibus causis ad dictum locum suæ residentie, istam omnino deserendo apud Cathedram, quam quandoque, astivo præfertim tempore, prædecessores habere consueverunt, Idcirco Capitulum prædictum recursum habere decrevit ad Sac. Congregationem Episcoporum & Regulatium, principaliter & unicè pro continuatione dictæ retroactæ observantia circa deputationem Vicarii particularis pro ipsa Civitate, cum titulo & potestate Generalis ut supra, ita ut pro eorum causis extra proprios lares & ad præfatum locum residentia ab Episcopo evocari non possent, Cumq; vel circa initia sulcepit & dvectionis, vel forte dum adhuc indeterminatus huic pessimæ occupa-

tioni me non subjeceram, desuper consultus esset, Ab hujusmodi assumpto omnino abstinendum fore censui, ut porro non substantabili, sed potius assumi debere alterum punctum residentia, ac erectionis Tribunalis in Cathedrali, quo mediante, melius ejusdem Civitatis & Capituli iuribus & honorificentia consultum esset, cogendo scilicet Episcopum ad residendum, ac habendum Tribunal erectum apud Cathedralem, & in ipsa Civitate pro majori parte anni.

² Prout assumpta desuper desputatione, quamvis in punto juris agnoscerent Patres responderi debere pro residentia pro majori parte temporis, Nihilominus, ob retroactam observantiam, nec non aeris asperitatem, aliasque parum felices loci circumstantias, illam praesertim quod Episcopi praedecessores in isto confueto loco conguam accommodaverant habitacionem, in dicta Civitate satis incongruam, De anno 1647 proponente Cardinali Cornelio, censuit Episcopum praeceps obligatum esse ad residentiam apud Cathedralem in temporibus praescriptis à Sac. Concilio Tridentin. sess. 23 de Reformat. cap. prim., ab Adventu scilicet ad Epiphaniam, & à die Cinerum ad Octavam Paschæ inclusivè, ac etiam in solemnitatibus Pentecostes & Corporis Christi.

Eadem autem residentia Episcorum in hoc Oppido, Civitate & Cathedrali penè derelictis, illud præ ceteris inconveniens produxerat, quod clerus Ecclesiæ matricis Sancti Petri, in pago seu loco dictæ residentia, ut potè de facto assistentiam faciens Episcopo in functionibus, ac explicans partes Capituli Cathedralis, assumptis nomine & insignibus canonicalibus, cum sola Episcopi licentia, usurpandoque nomen Capituli & Ecclesiæ Collegiarum, denegare caput Capitulo Cathedralis subjectione & obedientiam sede vacante, deputando proprium Vicarium, aliosque officiales; Cumque in vacatione circa annum 1612. in hujusmodi intrusione cum quibusdam litteris monitorialibus A.C. ob dicti Capituli tunc temporis vel ineptiam vel paupertatem, de facto se confovisset, opera Episcopi successoris devenit est ad concordiam, per quam stabilitum fuit quod ab ipso clero seu Collegio in casu vacationis sedis nominari deberent tres, quorum unus per ipsum Capitulum Cathedralis deputatur ad omniummoda spiritualis jurisdictionis exercitum in hoc loco, privative ad Vicarium Generalem ab ipso Capitulo deputatum, ac omnino dependenter ab eodem Capitulo, atque ita servatum fuit usque ad tempus prælentis controversiae, quando sopio dicto punto residentia, allamptoque isto contradicteum clerum,

⁴ Per eamdem Sac. Congregationem de eadem 1647. proponente Cardinali Franciotto resolutum fuit, clericum dicti Oppidi nullum jus habere in desputatione Vicarii, vel in exercenda jurisdictione Episcopali Sede vacante, sed in omnibus subjacente, ac obediens debere Capitulo Cathedralis ac Vicario per eum deputando, dicta concordia non obstante; Cumque pro observantia & executione dicta resolutionis obtenta esset sententia ab A. Clerus autem prædictus obtinuerat à Signatura justitia committi causam in Rota coram Orthobono sub intitulatione Acerne. Vicarii, Assumpta etiam in hoc Tribunalis desputatione, sub die 30. Maij 1650 prodiit resolutio conformis jam dictæ Sac. Congregationis, ut liquet ex decisione desuper edita inter illas Orthob. dec. 210. confirmata sub die 1. Julij 1652. coram Bichio subrogato in locum Orthob. interim

ad Cardinalatum electi, atque ita utraque controversia finem habuit.

Tres igitur fuerunt puncti, seu inspectiones in tota ista causa cadentes, primus ad disputationis trutinam non deductus, in congressibus tamen examinatus, ad effectum reddendi capaces Capituli Agentes, quod non expediebar illum assumere, Super obligatione scilicet Episcopi deputandi in casu absentia Vicarium particularem pro Civitate, cum titulo, & facultate Generalis, usurpata; Secundò super obligatione ejusdem Episcopi redditandi, ac Tribunal habendi in Civitate, & apud Cathedralem pro majori parte anni; Et tertio super jurisdictione Capituli sede vacante etiam in hoc loco.

Quatenus pertinet ad primam, dicebam minus fundatam esse Capituli prætenctionem, cum talis sensu veritatis, quod censui ab illius prosecutione omnino abstinendum esse, Quoniam de jure Episcopus non tenetur aliquem habere Vicarium, sed volens cognoscere potest causas per seipsum, & quatenus etiam illum retinere velit, non cogitur habere, nisi unum sibi assistenter, etiam si esset Episcopus duarum Cathedralium æquè principali unitarum, ita ut revera essent duas dioceses distinctæ juxta decisionem in Viterbiæ. & Tuscanæ coram Cavalerio inter suas decis. 478. Et consequenter multò minus duos Vicarios habere cogendus est in una & eadem diocesi, quamvis haec nimium ampla esset, ita ut incolis aliquis partis, ob itineris distantiam, vel asperitatem nimium incommode esset adire locam Tribunalis, quoniam exceptis causis brevioribus, & modici monenti cognoci solitis per Vicarium foraneum, neque dicta circumstantia amplitudinis & incommoditatis, de stricta iuri censura habetur in consideratione, juxta ea, quæ formiter discussa materia habentur superiori deducta in Tirosonen. disc. 22. quæ tunc, dicta causa adhuc non disputata, in ista discurrendo deduc. 6am, multò magis in hac facti specie, in qua agitur de adeò exigua diocesi, ac cessat dictum motivum incommoditatis, ut ponderatur in Tarentina disc. precedenti.

Et quamvis agentes pro Capitulo, & consolatores de partibus, magnum constituerent fundatum in longæa retroacta observantia, ob quam prætendebant id esse præscriptum. Dicebant tamen hoc fundatum in specie rejectum esse per Rotam decis. 297. par. 2. divers. plenè reassumpta per Campanil. in diversor. jur. Canon. rubr. 11 cap. 23. cum aliis, de quibus in dicta Tirosonen. Ex ea clara ratione, quod hujusmodi actus dicuntur facultativi, non habiles ad præscriptionem, ac ad obligandos successores, juxta superiori deducta in Tarentina, Ac etiam quia licet tali Vicario particulari pro Civitate, vel aliqua diocesis parre deputato, titulus Generalis tribuatur, nihilominus id intelligitur impropriè, & abusivè, quia in effectu est foraneus, talem habens nuncupationem, cum Generalis sit unicus, ac ille qui residet apud Episcopum, unum & idem Tribunal cum eo constituens, ut apud allegatos.

Quoverò ad secundum punctum, seu inspectiōnem, dicebam scribens pro Capitulo, quod quamvis in punto juris, ac cœsanib[us] iustis causis excusationis, vera sit regula, quod Episcopus potest in quacumque sibi vita diocesis parte residere, ibique Tribunal erexitum habere, causas cognoscere, ac subditos evocare, juxta deducta in dicta Tirosonen. & in decisionibus in ea-causa editis, præferrim ultimis

ultimis coram Vicecomite & Otabora, Nihilominus id intelligitur discretè, & sano modo, ita tam quod pro majori parte anni, cessante ut dictum est justa causa, residere debeat, ac Tribunal erectum habere in ipsa Civitate, & apud Cathedram, Ex ea clara ratione, quod cum Episcopus sit Ecclesiae sponsus non debet ab eis sponsa diu separari, sed cum ipsa convivere, eodem modo, quo maritus cohabitare debet cum uxore ad text. in cap. inter corporalia de ratione Episcoporum; Et ex altera, quod dum constituit unum corpus cum Capitulo Cathedralis, cuius ipse est caput, non debet istud à reliquo corpore diu separatum remanere, ut disponitur per text. in cap. placuit 7. quæst. 1. Et firmant communiter Doctores præfertim glos. parva in dict. cap. placuit super verbo sedere, Geminian. ibidem in fine, ubi etiam Philipp. Franch. post num. 4. Gi. gluelm. Duran. de modo Concil. General. celeber. par. 2. rubr. 28. num. 4. & par. 3. rubr. 50. num. 3. Gigas de residen. cap. 3. num. 12. Bertacchin. in tract. de Episcopo lib. 4. 1. par. quæst. 4. & in reper. sub verbo Episcopus Alvarez. in special. jur. cap. 9. in princ. Gonzal. ad reg. 8. glos. 43. num. 192. Campain. divers. jur. canon. rubr. 11. cap. 23. num. 151. Gratian. discept. Forens cap. 655. num. 27. & in addit. ad decis. Marchia 113. n. 2. Genuen. in manual. Pastor. cap. 31. num. 6. Mandos conc. 27. num. 8. Barbos. de potest. Episcopi alleg. 53. num. 3. & alleg. 80. num. 4. Rot. decis. 353. num. 60. par. 5. recent. Atque cum ea diligentia, quam tunc meliorem, ardor juventutis, & orium concedebant, non de facilis inveniri potuit, qui contrarium firmaret.

Ex parte Episcopi replicabatur, præmissa procedere non dato legitimo impedimentoo, quod in præsenti adesse dicebat ob rigiditatem seu intemperantiam aeris, adducendo exemplum Archiepiscopi Conzani propè illam regionem, continuum residentiam facientis, non in Civitate, sed in Oppido Sancti Menna, vel in illo Sancti Andrea, aut alio diœcesis, Ac etiam Episcoporum, Caput aquen. Aliphan. Angelonen & similium; Verum, inspecta etiam veritate, replicatio non videbatur considerabilis, neque dicti casus similes adaptabantur ad hanc facti speciem, Id enim procedit quando impedimentum sit accidentale, proveniens post Cathedralis erectionem, vel à Civitatis omnimoda depopulatione, vel ab aeris intemperiè, tractu temporis ex aquarum inundationibus, seu alio casu contingente, ut verificatur in prædictis, & similibus Civitatibus, Non autem ubi agitur solùm de rigiditate, vel sterilitate naturali regionis, itaut essent qualitates naturales existentes etiam de tempore erectionis Cathedralis, Tum quia esset redarguere Sedem Apostolicam de imprudentia, faciendo in tali loco potius quam in altero diecesis hujusmodi erectionem, quæ non nisi causa cognita, omnibusque pensatis fieri solet; Tum quia si hujusmodi cauta subsisteret, excusandi essent à residencia omnes Episcopi Cathedralium existentium in Alpibus, vel in Apennino, aliquis locis rigidum aerem, ac incommodum vivendi modum habentibus; Aceriam quia cessante totali depopulatione, aeris defectus considerabilis est in quibusdam anni temporibus, non autem in omnibus, cum ille aer, qui aestivo & autumnali tempore est insalubris, non sit talis tempore hyberno. & veris, Et econtra ille, qui est rigidus & asper in hoc tempore, non sit talis sed suavis, amoenus, & magis saluber in altero, ut revera est casus præsentis controversia.

Dicebatur item ex parte Episcopi, dispositionem

Sac. Conc. Trid. sess. 23. de Reformat. cap. 1. sibi magis assistere, dum utitur alternativa circa residentiam in Civitate, vel diœcesis, Atq; in dictis magis solemnibus anni temporibus ab eodem Concilio expressis, non cogit neq; præcipit, sed tantumhortatur, unde inferrebar exclusi præcisam obligationem; Sed neque id subsistere advertebam, Tum quia hortatoria superioris necessitatem importare dicitur, cap. præsentium 7. quæst. 1. cap. duodum 18. qu. 2. c. 1. de tertia, cum concord. per Menoch de arb. cap. 46. nu. 19. & 20. dum præfertim Concilium utitur verbis ullo patto, unde quedam præcisa voluntas deduci videoer, Tum etiam magis ad rem, quod verba hortativa Concilii eundem, ne id quod alijs ipsi Episcopis conceditur circa absentiam à Cathedrali, vel peragrandio diœcesis occasione visitationis, vel etiam accedendi ad limina sive pro tempore ibi præscripto commorandi extra residentiam, fiat in his temporibus, Et sic hortatur, ne id quod alijs licet facere possunt, in hujusmodi solemnioribus temporibus agant, cū alijs idem Concilium sess. 6. de Reformat. c. 1. explicet, & in dicto loco implicitè profiteatur confirmare & renovare magis, quam corrigit dispositionem sacrorum canonum circa Episcoporum residentiam, ideoque alterna tiva ibi posita inter Civitatem, & diœcesis intelligenda est discretè, & juxta ipsorum canonum dispositionem, non autem, quod omnino derelicta Cathedrali, licet reddatur in omnibus anni temporibus in alio loco continuam residentiam habere.

Demum quod tertium, & ultimum punctum, scribentes pro dicto clero seu Collegio, non negabant regulam assistere Capitulo Cathedrali, tam de jure communii, quam ex Sac. Conc. Trid. sess. 24. de Reformat. c. 16. succedenti in Episcopali jurisdictione per universam diœcesis, constituebant tamen fundamen tum in concordia ut supra inita, Sed facilis fuit responsio ex illius manifesto defectu, tam ratione cause, quam ratione solemnitatis, cum receptissimum sit, facros canones de prohibita bonorum Ecclesiæ alienatione disponentes, præfertim verò extra ambitiose, percutere, nedum alienationem bonorum temporalium, sed etiam illamjurium incorporalium ac jurisdictionalium, Atque juxta magis veram & receptam opinionem, transactio quoque venit sub nomine prohibitæ alienationis ex deductis in hujus cause decisionibus coram Oubobono, & Bichio, & lapide in sua materia sub titulo de alienationibus præfertim in Januen. donationis pro Raggio.

Non negabant scribentes in contrarium hujusmodi propositionum veritatem, insisterebant tamen in Beneplacito præsumpto resultante ex lapsu longissimi temporis 30. annorum, dum concordia inita erat de anno 1613. Et quamvis ego scribens pro Capitulo objicerem de Bulla Urbani VIII. edita de anno 1641. tollente hujusmodi Beneplacitum præsumptum, de qua Bulla sapienter in sua materia sub tit. de alienationibus & contra alibi, Replicabant tamen, & bene, quod quidquid sit de illa in aliis casibus, receptum est non procedere in contraria inter duas Ecclesiæ vel personas Ecclesiasticas ob clementiam malam præsumptionem usurpationis, & potentie, cuius ratione illa edita fuit, ni in Vicen. portionum prima Junij 1643. Dunozetto inter suas dec. 713. Romana census 13. Junij 1665. Priolo & frequenter, unde merit Rota in utraq; decisione hanc responsionem neglexit.

Respondebam secundo, dictam conclusionem super Beneplacito præsumpto procedere, quatenus cū lapsu longissimi temporis concurrat etiam observatio, quæ debet esse pacifica, continua, & univoca, nō autem equivoca, & quæ in præsenti cessabat, quoniam

ET FORO COMPETENTI DISC. XXIV.

7

niam licet dicta concordia inita esset de dicto anno 1613. Nihilominus id sequutum fuit sede plena, & cum opera & mediatione novi Episcopi, ob cuius longam superviventiam, usque ad annum citrunc 1640. obseruantia ob istius Episcopi mortem in prima vacatione remanebat multum brevis, & consequenter non intrabat conclusio, atque istud motuum utporū clarum & omnīd tutum in utraque decisione admisum fuit, & cum eo precessum.

Respondebam tertio, quod ex eadem extravag. ambito, non sufficit solemnitas consilens in Beneplacito Apostolico, sed requiritur etiam copulativè justa causa, quam receptum est ab ipso Beneplacito non suppleri, qua causa deficiente, necessitatis, seu evidenti utilitatis etiam in terminis juris communis & circumscripta dicta Bulla, neque in trāt Beneplacitum præsumptum, ex ea clara & convincenti ratione, quod fictio seu præsumptio supplet quidem veritatem, sed ultrā eam non operatur, unde cum certum sit quod absque justa causa, quæ in præsenti omnīd deficiebat, super actu evidenter lēsivo, & præjudiciali, expressum Beneplacitum concessionem nō esset, Idcirco intrare non poterat præsumptū, ut advertitur dec. 82, n. 10, p. 11, rec. & in aliis frequenter, cū sit propositio hodiè pariter recepta, Ideoq; ex isto etiā motivo, quamvis in decisionibus non deducto, cef sabat dictum fundamentum Beneplaciti præsumpti, multò magis omnibus dictis responsionibus in simili ponderatis, unde properea, reflextendo etiam ad solam veritatem, omnes dictæ resolutiones, tam Sac. Congregationis, quam Rotæ, probabiles, ac bene fundatae vīse sunt.

C O L O N I E N
S E U
NULLIUS EXEMPTIONIS
P R O
ABBATISSA MONASTERII
E S S E N D I E N .
C U M
A R C H I E P I S C O P O .

Casus disputatus in Sac. Congregatione Episcoporum & Regularium, & sopus per concordiam.

De exemptione ab Ordinarii jurisdictione competente alicui Monasterio Monialium vel Ecclesiae principali. An competit alteri Monasterio vel Ecclesiae subjectæ vel dependenti; Et quid etiam respectu curæ animarum, & administrationis Sacramentorum in illis partibus, in quibus receptum non sit Concilium Tridentinum;

S V M M A R I V M .

¹ F *Asti series.*

² F *Privilegia exemptiva non suffragantur quoad jurisdictionem delegatam.*

³ In locū, in quibus non est publicatum & receptum Sac. Conc. Trid. cessat dicta jurisdictione delegata.

⁴ Exemptio competens Monasterio seu Ecclesia principali, competit etiam ejus membris, & Ecclesiis unitis & de mensa.

- 5 De uotabili differentia inter subjectionem nativam & dativam & unionem Ecclesia alias libera, vel illius, quæ nascitur unita & subiecta.
- 6 Ex quibus probeatur unio seu subiectio.
- 7 Ad presribendam jurisdictionem contra exemptos requiritur quadrageñaria cum scientia & patientia.
- 8 Exempti & immediate subiecti Sedi Apostolica non possunt se subicere Ordinario.
- 9 De decreto irritanti apposto in privilegiis, an & quando inficiat contrariam possessionem & prescriptionem.

D I S C U R S U S XXV.

Monasterium Monialium *Effendie*, cuius Abbatissæ ratione notabilis jurisdictionis temporalis, ac etiam spiritualis, fortè eum territorio separato, & qualitate *Nullius*, Principis ac Prælati figuram facit, habet sub se Monasterium, seu Collegium, pariter Monial um *Relingusanum*, cuius Præpositissa per illas Moniales seu Canonissas elig solita, per istam Abbatissam confirmatur, & cuius Monasterii seu Collegii Ecclesia annexa est cura animarum populi in eo loco viventis, de jurisdictione temporali dictæ Præpositissæ forsitan existentis; Cumque non dubitetur istum locum *Relingusanum*, esse intra fines diœcesis *Colonien*. ut etiam non improbabiliter dici posse videtur de eodem loco *Effendien*. cum eadem privilegia Apostolica exemptiva, illud præterim *Innocenzi VIII*. id enuncient, Idcirco Archiepiscopus, prætendens ita quoque per prædecessores practicatum esse, istud Monasterium seu Collegium *Relingusanum*, ejusque Ecclesiam & clericos visitare volebat, aliosque Episcopalis jurisdictionis & diœcesanæ legis actus exercere. Cumque dictæ Præpositissa de facto le opponeret, illam censuris subiecit, unde properea, tam exparte ipsius, quam etiam principaliter ex parte dictæ Abbatissæ *Effendien*. habitus fuit recursus ad Sac. Congregationem Episcoporum & Regularium, à qua ob aliquam negligentiam agentium pro hac parte, Archiepiscopus, docto de exercitio aliquorum actum jurisdictionalium, obtinuit resolutionem super ejus manutentione in possessorio, Adversus quam resolutionem obtento iterum auditu, cum in hoc statu ad caufam ex hac parte evocatus esset; In congressibus desuper habitis pro ejus directione, difficultatem habebam ex eo quod utrumque Monasterium, subiectum habebat clerum & populum, cum quo in eorum Ecclesiis cura exercebatur & Sacramenta ministrabantur, unde procedendo cum præsupposito jurisdictionis per Sac. Concil. Trid. aliasque posteriores Constitutiones Apostolicas ad ejus limites seu ampliationem editas, Crdinariis locorum etiam in locis exempti delegatae, difficultatem non levem habebam etiam cum ipsomet principali Monasterio *Effendien*, in quo utpote amplissimè exempto, Archiepiscopus ejusque Officiales nullam prætendebant jurisdictionem, illam restringentes ad istud *Relingusanum*, ne scilicet hujus disputationis occasione, dum non benè justificari videbatur territorium separatum, excitaremus dormientes, atque pro defendendo accessorio, reflectaret subiectio ipsius principalis, cum privilegia exemptiva quantumvis ampla suffragentur quoad ipsum Monasterium & personas intra ejus ambitum, non quoad clerum & populum juxta theoriam.